

Izhaja
enkrat
na mesec
in sicer
početkom
meseca.

ŽENSKI LIST

GLASILO ZVEZE DELAVSKIH ŽEN IN DEKLET.

Naroča se
pri upravi
v Ljubljani,
Poštni
predal 72.

Naročnina za celo leto 12 Din.

V Ljubljani, 1. junija 1930.

Posamezna številka 1-50 Din.
Za inozemstvo 2 Din.

Mednarodna zadružna ženska konferenca na Dunaju.

Naša Zveza delavskih žena in deklet je prejela iz Londona sledeče vabilo:

Cenjene zadrugarice!

Priloženo Vam pošiljamo osnutek dnevnega reda Mednarodne zadružne ženske konference, ki se bo vršila 21. in 22. avgusta t. l. na Dunaju pred mednarodnim kongresom.

Upamo, da nam bo mogoče na kongresu pozdraviti žene iz Vaše države kot odposlanke gostov, ki bodo imele polno pravico, udeleževati se debate, v kolikor se to ne bo tikalo spremembe pravil Mednarodne zadružne ženske gilde in ne bodo imele pa glasovalne pravice. Da boste lahko prejele potrebne referate, vstopnice itd., Vas prosimo, da čimprej pošljete ime in naslove uradu Mednarodne zadružne ženske gilde. Naslov je: Stanfield House, Prince Arthur Road, Hampstead, London, N. W. 3.

Žene, ne zanemarjajte svojega zdravja!

Često so že naše članice in čitateljke izrazile željo, da bi v poslovalnicah OUZD ordinirala tudi zdravnišnica-specijalistka za ženske bolezni.

Splošno znano je, da mnogim ženskam brani čut sramežljivosti, da bi se pravočasno zatekle k zdravniku. Razume se, da je posledica tega dolgotrajno bolehanje, težje zdraviljenje, često tudi prezgodnja smrt.

Premnoge družine morajo vsled tega pogrešati ugodnosti družinskega življenja, ki bi jim ga lahko nudila zdrava mati.

Žal se imajo tudi premnoge sirote zahvaliti za svojo bedo in zapuščenost materini pretirani sramežljivosti. Tudi narodno gospodarstvo je s tem občutneje prizadeto; zlasti institucije bolniškega zavarovanja.

Ni zameriti ženam nepotrebnega pretiravanja sramežljivosti, saj to terja naše pojmovanje morale, toda lahko preprečimo posledice tega, saj imamo, hvala napredku, tudi že zdravnice, katerim se žena ali dekle rajše in lažje zaupa.

Iz tega razloga je centralni odbor Zveze delavskih žen in deklet vložil vodstvu OUZD sledečo prošnjo:

Okrožni urad za zavarovanje delavcev
Ljubljana.

Podpisana Zveza delavskih žena in deklet za Slovenijo v Ljubljani prosi v imenu svojih članic, da nastavi p. n. naslov v svojih poslovalnicah zdravnice za ženske bolezni.

Svojo prošnjo utemeljujemo s sledečim: Večina žen zanemarija svoje zdravje in pušči zastarati bolezni, ker jih čut sramežljivosti ovira, zateči se pravočasno k zdravniku. Zlasti starejše žene se nerade zatekajo k mlajšim zdravnikom in tudi matere predolgo pomišljajo, predno povedo svoje mladoletne hčere k zdravniku. Z nastavitvijo zdravnice bi bilo preprečeno mnogo bolezni in ohranjeno marsikatero življenje.

Prepričane smo, da p. n. naslov stremi za tem, da obvaruje svojim članicam zdravje in želi prihraniti večje stroške za lečenje zastarelih obolenj. Pričakuječ, da bo naši upravičeni prošnji ugodilo, beležimo z odličnim spoštovanjem

Zveza del. žen in deklet za Slov.
Ljubljana, 26. marca 1930.

Apeliramo tudi na gg. zdravnike, da podpro s svoje strani to našo prošnjo, saj so oni najbolj uverjeni o pravilnosti naše tozadevne utemeljitve. Tudi smo uverjene, da se ne motimo v prepričanju, da so gg. zdravniki, ki pripadajo visoko intelektualnemu stanu, imuni napram krušni zavisti, katero, žal, tako pogosto srečavamo pri drugih manj izobraženih stanovih, zlasti napram zapostlitvi žen v njihovih strokah.

Ne samo v poslovalnicah OUZD naj bodo nastavljene zdravnice, marveč tudi na policiji, kjer se vrše zdravniške preiskave nesrečnih žrtev danes še slabo in napačno urejenih socialnih in seksualnih problemov.

Kot utemeljitev te zahteve naj služi sledeči konkretni primer, kateri, žal, ni osamljen in ga posnemamo iz »Jutra« z dne 7. maja:

Požega, 6. maja 1930. V nedeljo je po plesu v gostilni Krlic pozval službujoči stražnik neko Mico Vondjino s seboj na policijo, ker jo je kasno v noči srečal na cesti. Prepričala je stražnika, da jo je spremil do doma, kjer je njena gospodinja pritrdila, da služi Mica pri njej. Vkljub temu je dobila naslednjega dne vabilo, naj se zgasi k zdravniškemu pregledu na policiji. Obupana nad tem je izpila znatno količino tekočega arzena. Pred smrtjo je v bolnici izjavila, da je storila ta korak, ker se je sramovala, da bi jo na policiji pregledal uradni zdravnik.

Nov poselski red.

Javna borza dela v Ljubljani je sklicala anketo o zakonskem načrtu za nov poselski red, ki se je vršila dne 2. maja t. l. v sejni sobi Borze dela. Anketo je vodil predsednik Borze dela g. Popović. Zastopane so bile: Jugoslov. strokovna zveza, Narodno socialistična zveza, Poselska zveza, Trgovska ind. zbornica, gospodinjke potom dveh gospa, Strokovna komisija in Zveza delavskih žen in deklet.

Upamo, da bo zakonodajalec uvaževal upravičene ugovore in predloge delavskih zastopnikov ter uveljavil ugodnejše službene pogoje za žal najbolj izkoriščano delavstvo, katerega delo je najtežje kontrolirati.

Ko bo novi poselski red uzakonjen, ga priobčimo tudi v Ženskem listu.

K zaključku ankete: Česa želijo matere?

Matere obupavajo.

Vedno česče se dogajajo pretresljivi slučaj, ko mati iz obupa radi bede, kateri so izročeni njeni otroci, seže po morilnem sredstvu, da pretrga nit življenja svojim otrokom in sami sebi.

V predzadnji etapi svojega obupa se napoti z otročiči beračit za nji-

hovo zasilno preživljanje. Tudi v naši beli Ljubljani že vsaki dan srečavamo take matere, ki hodijo z otročiči po hišah ali pa posedajo z njimi ob cestah in prosijo milodare.

Minuli teden je razkazovala revna mati svojo bedo posetnikom živilskega trga. Imela je v vozičku par mesecev stare dvojčke, okoli vozička pa še pet otrok izpod šest let. Mimoidoče gospodinje so ji po svojih močeh kaj darovale, a mnoge so šle mimo s težkim srcem, ker so porabile že zadnje dinarčke ali pa celo vzele na kredit do pondeljka ali pa do 1. najpotrebnejša živila.

Kljub takim tragedijam, ki so žalostna slika današnjega gospodarstva in današnje kulture, se še vedno dobe ljudje, ki tarnajo radi nazadovanja porodov in žene, ki se varujejo otrok, zavedajoče se odgovornosti za njih, žigosajo kot nemoralne in jim groze z večnim pogubljenjem.

Poleg pomilovalnih izrazov z ozirom na to ubogo družino sem slišala mimogrede ta-le pogovor:

Prva: Tisti naj ji pomagajo živeti, ki pravijo, da je greh varovati se otrok. Druga: Saj to noben razumnik več ne reče. Danes velja parola: Toliko, kolikor jih lahko odgojiš. Zbogom gospa. Zbogom.

Da se je začelo to vprašanje tudi pri nas resno premotivirati, priča uvodnik »Slovenca« z dne 18. maja t. l., ki pravilno povdarja, da so delavske družine v razsulu ter da so temu vzrok današnje krivične mezdne razmere. Ugotavlja tudi, da ima sirensko vabljivost marksistična propagandna parola: Ne rodite otrok! ter dokazovanje, da je roditi otroke v takih razmerah celo zločin.

Dalje polaga na srca katoličanom, da naj bi se otresli mrtvila in obujali smisel za družino in njeno naravno in uravno važnost za človeštvo.

V iskanju pomoči revnim delav. družinam apelira zlasti na katoliške podjetnike, da bi po svoje prispevali za podvig delavske družine. Priporoča izravnalne fonde, iz katerih naj bi se podpirale veččlanske družine. Prav lepo tako, toda bele vrane izmed katoliških podjetnikov bi ne rešile človeštva propada. — Vprašanje je tudi, kolikim katoliškim podjetnikom bi njihova kapitalistična mentaliteta dovolila take akcije in kaj bi k temu rekli njihovi družabniki in delničarji.

Vse, kar omenjeni uvodnik priporoča, sloni zgolj na dobrodelnosti in ne na pravični delitvi dela in jela;

zato bi bilo v današnjem družabnem redu samo kapljica v morje.

Sicer pa pisec tega članka sam dvomi nad uspehom teh nasvetov in povdarja, da je še več možnosti za rešitev delavske družine ter da je treba začeti. — Morda bi s tem poskusila Trboveljska premogokopna družba, ki ima več katoliških delničarjev, ki bi lahko takoj pokazali dobro voljo in dali tozadevne inicijative. Tudi takih delničarjev je mnogo, ki vneta simpatizirajo s katolicizmom zlasti v boju proti marksizmu.

Mislim, da je edina in najuspešnejša možnost za rešitev in podvig delavske družine **zakonita državna vzdrževalnina za vsakega otroka.** Dotlej pa, da bo to mogoče uvesti, je pa nujno potrebna delavstvu prijazna socialna zakonodaja, ki bo sistematično in sukcesivno demontirala kapitalistični družabni red, ki je vir vsega gorja in propadanja družine in z njo vsega človeštva.

Iz doslej objavljenih prispevkov k gori omenjeni anketi je posneti, da vse žene soglašajo v zahtevi, da bodi ženam omogočeno samostojno služenje s tem, da se ustanovi dečja dnevna zavetišča in da država prispeva zakoniti delež k odgoji otroka. Ur.

Verski pouk v ljudskih šolah.

Minister prosvete je izdal na podlagi novega zakona o »narodnim šolama« pravilnike o izvrševanju verskega pouka v srednjih šolah in učiteljskih ter v narodnih (ljudskih) šolah.

Ti pravilniki predpisujejo posebno kvalifikacijo za veroučitelje kakor tudi za laične (posvetne) učitelje, ki so pooblašteni, da vrše verski pouk.

Vsako leto enkrat more inšpektor (nadzornik) vsake verske zajednice nadzorovati verski pouk.

Starši morajo o priliki vpisa v 1. razred na podlagi člena 43 zakona o narodnih šolah izjaviti, ali hočejo, da uči njih deco verouka duhovnik ali laični (posvetni) učitelj. Ta izjava velja za vseh osem razredov narodne (ljudske) šole in se ne more v nobenem slučaju menjati.

Učence se more pritegniti k sodelovanju le pri **čisto šolskih svečanostih**, ali pri javnih svečanostih ali v slučajih, ki imajo ali obče državni ali občedrjavni značaj ali so v ozki zvezi s šolo.

Udruženja učencev se ne morejo snovati v šolah na verski ali ple-

menski podlagi, ali izven šole morejo biti učenci člani zajednice verskih udruženj svoje verske zajednice.

Plačevanje v gotovini.

Dva tozadevna članka v zadnjem Ženskem listu nam poročata o ugodnih uspehih trgovine potom plačevanja v gotovini. Blagor prebivalcem onih mest, ker gotovo ne poznajo proletarske bede. Dvomi pa, da so res vsi imeli potrebno gotovino za vse življenske potrebščine naenkrat. Želela bi vedeti, kako so uspeli oni, ki niso bili obdarjeni s potrebno gotovino. Ali so morda obesili želodce na klin za ta čas, da so si nabavili kurivo, najpotrebnejša oblačila ali obutev, plačali najemnino, nabavili otrokom šolske potrebščine, kupili morda potrebna zdravila ali zdravilne pripomočke itd. Ali pa so svojo borno gotovino samo s hrano porabljali.

Zdravnik tudi blagohotno svetuje krepko prehrano in počitek, obilo svežega zraka in solnca ter predpiše izborna zdravila. Toda bolnik mora deliti svoje uživanje s svojo družino ozir. ima sredstev komaj toliko, da pokrije za silo svojo nagoto in za silo napolni svoj želodec. Ako ne dobi kake izredne pomoči vsaj potom kredita, mora polagoma hirati in tako izgubi njegova družina dragocen kapital z obrestmi vred.

Za dobro odgojo in vzgojo otrok je treba poleg lepih nauk, dobrih vzgledov in šolskih potrebščin tudi še mnogo drugega. N. pr. družabnosti s sebi enakimi pod smotrenim nadzorstvom izven družine, poučnih izletov in predvajanj, prilik, da tudi izven šolskega pouka vežba svoj um, različnim njegovim zmožnostim primerna udejstvovanja, n. pr. ročna dela itd.

Dalje je k temu treba kolikor toliko primerna stanovanja ter higijeni in civilizaciji odgovarjajoč način življenja v okrilju družine. Toda vse to stane denar. Ako ga nimaš, odraste otrok nezadostno razvit, pomanjkljivo vzgojen. Postane zakrknjen sam v sebe ali pa uporen, ker podzavestno čuti svojo prikrajšanost in nedostatnost. Lahko bi našla še nešteto razlogov, ki upravičujejo zatekanje h kreditnemu sistemu. Toda bodi dovolj.

Plačaj v gotovini! Uvaževanja vredna parola. Brez dvoma, prijetna je njena izpolnitev. Človek se počuti takoj bolj človeka, pogumno in samozavestno si lahko izbere dobro blago in zavrne slabega. Nasprotno je mučno moledovanje za

kredit, še mučneje pa poslušati terjatve. Brez dvoma bi vsaka žena — morda z malimi izjemami — rada ves teden ali mesec živela ob samem zraku in vodi, samo da bi se ji ne bilo treba zadolžiti. A žal bi ob današnji uredbi tudi to ne zadostovalo, dokler imamo posameznike, ki na račun splošnosti kopičijo sebi preobilna imetja in sramotno plačujejo trudapolno delo.

Ni moj namen, s tem nastopati proti odpravi kredita. Nasprotno, želim, da se tudi v naših zadrukah uvede plačevanje v gotovini.

Predno se pa to zgodi, je treba poskrbeti za pomoč onim, ki za prvi teden ali mesec nimajo potrebne gotovine ter tudi za one, katerim v slučaju brezposelnosti, bolezni ali nenadejane nezgode, iste zmanjka. Ne bi škodovala tozadevna anketa, zlasti sedaj, ko se bo naša konzumna zadruga decentralizirala in bo pregled nad članstvom in njihovimi razmerami lažji.

Moj predlog k temu bi bil sledeči:

1. Ustanovi se v vsaki podružnici kreditni sklad iz povračil, katere se nikomur ne izplača.

2. Ta sklad upravlja izvoljeni krajevni odbor.

3. Iz tega sklada se dovoli kredit za prvi teden ali mesec onemu članu oz. članici, katerega potrebo potrđita dva druga člana s svojim podpisom, s katerim obenem jamčita zanj.

4. Dovoljeni kredit naj bo vedno v blagu, nikdar v gotovini.

5. Svoj dolg odplačuje podpirani član sorazmerno s svojimi dohodki v malih tedenskih oz. mesečnih obrokih.

6. Člana oz. članico, ki bi navedel napačne podatke o svoji potrebnosti, se izključi iz kreditnega podporništva.

7. Isto se zgodi onemu, ki ne bi plačal svojega dolga ali pa plačevanje brez tehtnih razlogov, katere sprti preišče odbor, zavlačeval.

8. Izključenemu članu pod točko 6 zapade vsota povračila v korist kreditnega sklada in se mu torej ne izplača.

9. Stopi se v stik s strokovnimi organizacijami, da nakazujejo brezposelne oz. bolniške podpore svojim članom potom konzumne zadruge v blagu in ne v gotovini. (NB. Morda bi se dalo sčasoma to doseči tudi od OUZD.)

Pozivam cenj. čitateljice in drugarje, da prispevajo k tej anketi svoje mnenje.

Kajam.

Telesni plod govori.

Zame skrbé vsi ti-le: cerkev, paragraf in zdravniki.

Rasel naj bi in uspeval; devet mesecev naj dremujem, dobro naj mi bo — želijo mi samo dobro. Varujejo me, čuvajo nad menoj. Gorje, ako mi moji starši kaj store, tedaj prihite oni vsi. Kdor se me dotakne, je kaznovan: moja mati pride v zapor, moj oče za njo; zdravnik, ki je to storil, mora prestati biti zdravnik; babico, ki je pomagala, zapro — sem dragocena stvar.

Zame skrbe vsi ti-le: cerkev, paragraf in zdravniki.

Celih devet mesecev.

Ko pa mine teh devet mesecev, tedaj moram skrbeti sam, kako naj živim dalje. Tuberkuloza? Noben zdravnik ne pomaga. Nič hrane? Nobenega mleka? Nihče ne pomaga. Trpljenje in duševna bol. Cerkev me tolaži, ali tega se ne nasitim. Nimam ničesar lomiti in gristi, pa kradem — tedaj me zapro.

Petdeset življenskih let se ne bo brigal nihče zame. Pomagati si moram sam.

Celih devet mesecev se pobijajo, ako hoče kdo pobiti mene.

Pa povejte sedaj: Ali ni to omembe vredno skrbstvo?

Kurt Tucholsky.

Oblačilo rimskega papeža.

Za oblačilo papeža so uveljavljena posebna pravila. Etiketa (dvorni predpisi) predpisuje, da mora papež obleči vsaki dan v letu drugo oblačilo.

Njegova uradna oblačila so ozaljšana z najdragocenejšimi kamni in biseri in njegove šole sestoje iz najčudovitejših čipk. Njegove rokavice so prevezene z biseri v obliki križa. Vse volneno blago, iz katerega so izgotovljena njegova oblačila, je stkano iz volne posebne ovčje črede, katero se goji samo v to svrhu. Njegovi z različnimi biseri okrašeni prstani predstavljajo najizbranejšo krasoto in predstavljajo neprecenljivo vrednost.

Brez dvoma je papeževa garderoba najdragocenejša, ki jo poseduje sploh še kak mož na svetu.

Za mladino prepovedano!

Iz pedagoškega lista »Popotnika« št. 3—4 (nov.-dec. 1929) povzemamo sledeči članek, ki dobro prikazuje, ako že ne namen, pa posledice napisov »Za mladino prepovedano!«.

Glasi se:

»To pripombo vidiš pogosto na plakatih za kino-predstave, pač pa na srečo precej redko za gledališke predstave. Povod za pripombo je večja ali manjša lascivnost.

Se-li kina zavedajo, kaj s tem povzročajo? Mladini dajo razumeti, da so v življenju reči, ki je ona zanje prezelena in so rezervirane samo odraslim. In mladina lahko opazi, da baš te stvari odrasle tako silno privlačujejo. Dobi vtis, da imajo odrasli dvojno lice: eno si kažejo medsebojno, drugo mladini. Pa se še čudimo, če mladina nato ne kaže spoštovanja do odraslih in revoltira proti njim. — In še več: Zavest, da mu odrasli nekaj zamolčujejo in branijo, zviša v mladostnikovih očeh vrednost tega »nekaj«. Seveda čisto lahko zve, kaj ta skrivnost je, bodisi po ovinkih, bodisi, da se prikrade sam noter. V njegovi duševnosti zavzema vsled tega bavljenje s tem predmetom mnogo večji prostor kot je primerno. Zavest nepopolnosti in manjvrednosti tišči vsakega mladostnika in ga navdaja s težnjo, da se izkaže polnovrednega odraslim. Naravno, da ga težnja v tem slučaju žene do seksualnega udejstvovanja, preden je duševno in telesno za to dozorel.

Toda — vprašate — ali pa naj torej mladino pustimo k vsem predstavam? Da, prav k vsem! Toda dopuščati se morajo samo polnovredne predstave. To so take, ki kažejo življenje v vsej njegovi prepletenosti in v kozmičnem okviru. Eros in seksus sta integralna življenska faktorja in zato seveda ne moreta manjkati. A pravo umetniško delo ne išče v njih cenega efekta, s tem, da kratkomalo ščegeta zleze, temveč jih postavi le kot en sam ton v akord ali disakord življenja, in to v umetniški diskretnosti. To cenzurno načelo je treba izvajati tudi z ozirom na odrasle; saj so tudi oni podvrženi vplivom in zato ni vseeno, kaj se jim nudi. Za pripuščanje mladine k vsem predstavam je še tem manj povoda, ker ona vidi v umetnini samo to, kar živi v njej sami.

V kolikor vodijo lastnike kina obziri na mladino, bi bila zadeva dopustljiva, četudi ne — kakor sem to naznačil — upravičena. A zdi se mi, da služi mnogim podjetjem ta reč celo za čisto navadno poslovno reklamo! Pa naj bo tako ali tako, prepričati se mora. Mislim, da se vsi resno misleči strinjajo z menoj v apelu na oblasti: Uvedite za kino-predstave dobro umetniško in pedagoško cenzuro in prepovejte za vselej pristavek »Za mladino prepovedano!«.

Osterc.

ČITAJTE „DELAVSKO POLITIKO“

NAROČA SE
MARIBOR
POŠTNI PREDAL 22

Z izvajanjem tega učitelja se me povsem strinjamo in pripominjamo, da se tudi nam zdi vse to nekaka **poslovna reklama**. Poglejte take predstave in videle boste največ mladine, in znano je vsaj v Ljubljani, da pravi mladina, ko bere gornji pristavek: To je pa nekaj za nas, to se pa izplača videti, in gre! — Še nekaj tujk: pedagog = vzgojitelj, učitelj; lascivnost = opolskost, pohotnost; seksualen = spolen; kozmos = svet, stvarstvo; eros = ljubezen, ljubav; seksus = spol, spolnost; integralen = nerazdružljiv, vzajemen, nerazdelen; faktor = činitelj; efekt = posledica, rezultat, vpliv, vtis; diskretnost = obzirnost. — Op. ur.

Redni občni zbor Cankarjeve družbe se vrši dne 18. junija t. l. ob 8. uri zvečer v Ljubljani v prostorih Strokovne komisije. Dnevni red: 1. Poročilo odbora, 2. poročila nadzorstva, 3. sklepanje o računskem zaključku za l. 1929, 4. sklepanje o proračunu za l. 1930, 5. določitev članarine za l. 1930, 6. sklepanje o knjižnem programu za l. 1930, 7. razno.

Zahvala.

Podpisana Ivana Kaltinekar se zahvaljujem podružnici Zveze del. žen in deklet na Jesenicah, katere članica sem, za podporo Din 100.— v času moje bolezni.

S hvaležnim pozdravom

Ivana Kaltinekar.

Jesenice-Sava, 8. maja 1930.

Mednarodni zadružni kongres na Dunaju.

Za Mednarodni zadružni kongres na Dunaju, od 25. do 28. avgusta je sestavljen sledeči dnevni red:

Ponedeljek, 25. avgusta:

Otvoritev kongresa — Pozdravni govor avstrijskih zadrugarjev — Otvoritveni govor predsednika — Sprejem prijateljskih delegatov in častnih gostov — Sprejem novega kongresnega pravilnika — Imenovanje resolucijskega odbora — Poročilo osrednjega odbora kongresu o delovanju Zveze od kongresa v Stockholmu.

Torek, 26. avgusta:

Rezolucije, doposlane od zadrug ali predložene od osrednjega odbora.

ra. Revizija pravil M. Z. Z. Volitev osrednjega odbora. Volitev častnega odbora.

Poročila o:

»Sestavi, financiranju in oddaji zadružnih izdelkov v zvezi s konzumno zadružnim gibanjem.« Poročata Sir Thomas Allen (Velika Britanija) in en zastopnik Kanadskih žitnih poolov.

Sreda, 27. avgusta:

Poročilo o:

»Načelih rochdalskega zadrugarstva in modernih sistemih oddaje blaga na kredit.« Poroča Vollrath Klepzig (Nemčija).

Četrtek, 28. avgusta:

Nujnostni predlogi, ki jih je kongresni odbor odobril — Poročilo resolucijskega odbora — Kraj in čas prihodnjega kongresa.

Poleg tega se vrše še:

I. Konference o mednarodni zadružni trgovini in mednarodnem bankarstvu in zavarovalništvu.

II. Mednarodna konferenca zadružnega tiska.

III. Deseta mednarodna zadružna šola.

IV. Konferenca Mednarodne ženske zadružne gilde.

*

Kongres se vrši na Dunaju v času najživahnejšega tuiskega prometa. Sobe za delegate in goste bo preskrbel Pripravljalni odbor. Kot smo obveščeni, stanejo na Dunaju hotelske sobe:

I. reda — 30—50 šil. (240—400 Din) na noč.

II. reda — 15 do 25 šil. (120—200 Din) na noč.

III. reda — 8 do 12 šil. (64—96 Din) na noč.

V teh cenah je všteti tudi dunajski zajtrk, ki obstoji iz kave, belega peciva z maslom in marmelado ter enega jajca.

Čimprej naj se nam sporoči:

1. Ime gostov ozir. delegatov.

2. Vrsto hotela in zaželeno prenočišče.

3. Dan prihoda na Dunaj.

4. Doba bivanja.

Delegati, ki bi ne prišli določenega dne, morajo plačati od dneva ko so naročili.

Ugodnosti:

Verband deutschösterreich. Konsumvereine je dosegel za delegate sledeče ugodnosti:

1. Prost vstop v Avstrijo — proti predložitvi izkaznice in potnega lista na obmejnih postajah — za državljane vseh držav, ki potrebujejo navadno avstrijski vizum.

2. Znižano vožnjo za 25% na avstrijskih zveznih železnicah med Dunajem in avstrijskimi obmejnimi postajami.

3. Vozne olajšave 25% na donavskih ladjah.

Pripravljalni odbor je tudi pripravljen preskrbeti vse železniške in ladijske karte od bivališča delegatov na Dunaj in nazaj. Oni delegatje, ki bodo potovali preko Linza, imajo možnost do plovne poti po Donavi od Linza na Dunaj. Ta pot vodi namreč skozi pokrajino Wachau, ki je ena najlepših predelov Avstrije in je zelo hvaležna. Traja od pribl. 10. ure dopoldne do 6. ure zvečer in je cenejša od železniške vožnje.

Nadaljnje važne ugodnosti med bivanjem na Dunaju so enako zagotovljene in bodo še naknadno sporočene.

Cerkev in vzgoja dece. Nedavno je izdal papež novo encikliko o vzgoji mladine, v kateri našteva načela o vzgoji mladine in povdarja potrebo, da pri vzgoji dobi **prvo mesto cerkev**, drugo rodbina, tretje država. Stavljajoč državni vpliv na zadnje mesto, papež obsoja veliko skrb države za fizično vzgojo dece. Ni dvoma, da je treba o teh in takih zahtevah klerikalizma voditi računa.

**Širite
naš list!**

Hranilne vloge vlagaj
Vse potrebščine nakupuj } v
KONZUMNEM DRUŠTVU ZA SLOVENIJO

v Ljubljani in njegovih podružnicah.